

riors, són de la mateixa categoria laboral que els espanyols. Els estrangers tenen un contracte especial (molts d'ells vénen com a turistes i no com a treballadors, segons ha afirmat la UGT) i tenen un sou mitjà de 750.000 pessetes al mes, mentre que el salari mitjà dels espanyols és de 110.000 pessetes.

Durant els primers dies de vaga la colònia estrangera va mostrar-se comprensiva i no hi havia cap tipus de tensió dalt de la plataforma, però a mesura que s'han anat succeint els esdeveniments, la seva actitud ha canviat, i ara mantenen una actitud despectiva i, fins i tot, van armats amb navalles per por a possibles atacs dels espanyols, segons ens han manifestat els treballadors tancats.

Continuaven incommunicats dalt de la plataforma quan el dilluns, dia 20, a les 7 de la tarda, arriba un helicòpter a la pista d'aterratge de la plataforma i, amb el més genuí estil americà, desembarca vigilants armats de la companyia Transportes Blindados, S.A. L'helicòpter fa quatre viatges més i deixa a bord un total de setze vigilants, armats amb pistoles i porres. Al mateix temps, el director de la companyia (el *cow-boy* de Dallas, tal com li diuen els treballadors) es presenta en el port acompanyat de set vigilants més, adduint que els guàrdies han estat contractats perquè han rebut denúncies de sabotatge en la plataforma per part dels treballadors. Mitjançant una grua de port, els altres set vigilants pugen dalt de la plataforma i, juntament amb els seus companys, posen els treballadors en l'interior d'una habitació i els donen ordres que els acoten l'accés a diferents parts de la plataforma. Es diu als treballadors que només tenen accés al menjador, i això sempre que sigui en grups de sis persones. Els «pistolers» —tal com diuen els treballadors— van passar tota la nit a la plataforma, vigilant, però un dels treballadors, Lluís Pérez, va aconseguir escapar-se'n per una escala de mà paral·lela a la instal·lació. El treballador deixà preparada una petita emissora de ràdio i va anar a explicar els fets a la seu d'UGT.

Aquesta denúncia els fets al Govern Civil i, dimarts al matí, el governador envia un responsable de la Comissaria Superior de Policia amb ordre de desallotjament dels guàrdies jurats, ordre que es compleix amb certes reticències. Posteriorment, la central sindical ha sabut que la missió dels guàrdies jurats no era la de protegir la plataforma, sinó la d'expulsar-ne els tre-

balladors, tal com han confirmat comentararis que els mateixos guàrdies van fer a treballadors i vigilants del port.

Ningú no s'explica, però, com poden entrar vint-i-tres homes armats al port, saltant-se la seua vigilància, la de la guàrdia civil i la de la policia nacional. I, a més, intervenir en una vaga, quan els estatuts i la reglamentació dels guàrdies jurats els ho prohibeix.

Enrere queda la proposta de l'empresa d'oferir treball al Senegal si persistien de la vaga. Les negociacions

entre el sindicat UGT i l'empresa continuen, com també les denúncies i les citacions. L'última proposta del sindicat és que si la plataforma es troba en el port de Barcelona per fer una ampliació i una remodelació de l'estructura, els treballadors poden incorporar-se a aquest treball. I en el cas que tots els treballadors no siguin necessaris, la UGT està disposada a negociar que els restants agafin una suspensió temporal de contractes, amb el compromís que en el moment en què s'acabi la remodelació s'incorporin de nou a la plataforma. □

IRREGULARITATS I TRÀFIC D'ESTRANGERS

Sedco-Espanya, múltiplement denunciada

A míster Marshall, li diuen míster McLarry. Si més no, en la plataforma Sedco. I és que saben que les condicions de treball dels americans tenen molt de trampa.

Ismael López

Capital nord-americà i participació francesa i holandesa són el component econòmic de Sedco-Espanya, que realitza prospeccions petrolíferes en la costa de Tarragona a través de la seua plataforma Sedco-I (en vaga) i Sednet-I, sota la tutela d'Hispanoil, la concessionària de l'estat.

Amb el centre empresarial a Dallas, Sedco manté un nombre important de plataformes arreu del món i és una de les prop de trenta que ja actuen en les nostres aigües; participa, també, en el projecte «Dorada», un dels set jaciments sobre els quals opera l'Estat espanyol.

Un holandès n'és el director i un americà, Rhea McLarry, el manager o delegat de l'empresa per a aquesta plataforma. L'enfrontament de tots dos amb els treballadors ha estat permanent, sobretot el de McLarry, el qual els va amenaçar —abans de la brutal ocupació per part dels vigilants jurats— d'enviar-los la guàrdia civil per a un pretès as-

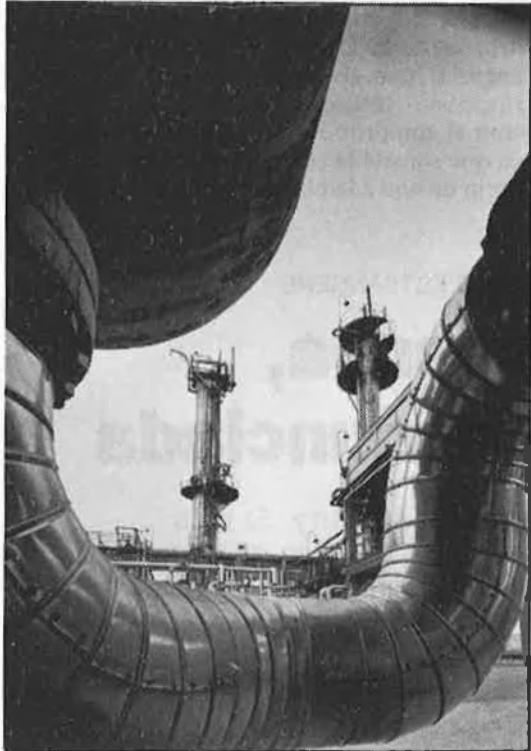

Instal·lacions petrolíferes a Castelló.

salt. Il·lusió que, afortunadament, el governador civil de Tarragona s'encarregà de tallar, diuen, en la seua pròpia cara: «Potser li l'envie a vosté». Però no és només això. El nord-americà McLarry també va pujar disabte passat a la plataforma per tal de conspirar i arengar els treballadors estrangers a un enfrontament amb els

natus: «si no, no treballareu més aquí ni en cap altra empresa».

McLARRY es va oposar també amb totes les seues forces, i a través dels seus fidels, a permetre de pujar a la plataforma a un inspector de treball: reclamava permisos laborals.

Una empresa on tot es absolutament irregular.

I és que Sedco ha estat —i continua sent— múltiplesment denunciada. Per insults i vexacions. Per proveir-se d'aigua de la mar mitjançant una depuradora que no reuneix les condicions bàsiques —una anàlisi va demostrar que no era apta per al consum—. Per manipulació d'aliments sense carnet. Per nombroses irregularitats laborals. Per haver enviat «sicaris» durant la seua vaga... Però, sobretot, per aquesta greu «anomalia»: per no declarar impostos a Hisenda dels treballadors estrangers, ja que quasi tots els tècnics, quadres mitjants i assalariats estrangers de Sedco entren en l'Estat espanyol burlant la frontera com a... turistes. McLARRY ho ha recomanat així, seguint ordres dels seus superiors de l'alt comandament petrolier.

«És la llei de la selva», diu T. S., es posa d'un dels treballadors tancats. «Tot és absolutament irregular. A un treballador d'ací, per exemple, que tinga cinc anys de capacitació, no el pugem de categoria. Però als estrangers, sí. A ells, a més —afegeix—, l'empresa els paga el viatge d'avió —anar als EUA i tornar, en oca-

sions—, una bossa de despeses, hotel de tres estrelles, la casa, el col·legi dels xiquets... Hi ha una gran discriminació».

Perquè la diferència entre els empleats exteriors de la Sedco-Espanya i els treballadors procedents de la península és de cinc a un. Així, mentre que americans, canadencs i holandesos «cobren més de mig milió de pessetes mensuals», els espanyols es mantenen amb un sou que a penes passa de les cent mil pessetes.

«I això no pot ser —opina T. S.—, perquè les condicions són dures i, a més, passen més temps a la plataforma que a casa. T. S. també es queixa «perquè un americà ens ha estat impedint posar-nos en contacte amb els nostres marits. Cosa que hem denunciat i sobre la qual hem exigit una contestació al defensor del poble, al vice-president del govern espanyol, a la Comandància de Marina... sense obtenir-ne una resposta satisfactòria».

LA DEPENDÈNCIA ECONÒMICA ESPANYOLA

Notes sobre les set germanes

Les set grans companyies del petroli controlen a l'Estat espanyol, com arreu del món, els ressorts que fan moure en bloc una economia totalment hipotecada.

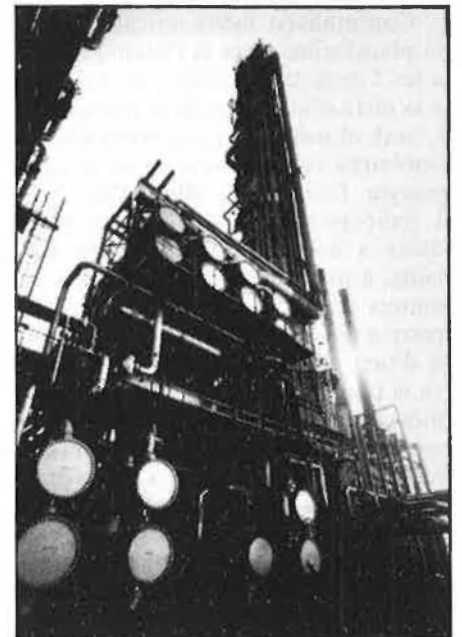
Ismael López

La trama del petroli en l'Estat espanyol apareix orquestrada bàsicament per les «Set Germanes», les set grans companyies del meravellós líquid negre. Cinc americanes: Gulf, Chevron, Exxon, Texaco i Mobil. Una holandesa, la Shell. I una britànica, la British Petroleum. Totes set, juntes o en diversos agrupaments, formen els consorcis multimilionaris que dominen els mercats i la borsa del món.

CEPSA —capital 100 per 100 peninsular i fundada en 1925— funciona en l'Estat espanyol com monocompanyia refinadora, mentre que CAMPSA posseeix l'exclusiva per a la distribució a través de les instruccions de la Direcció General d'Energia.

Les importacions vénen donades en un elevat percentatge a través del mateix estat o mitjançant la participació d'altres companyies de capital mixt hispano-estranger. Així, la Petromed figura associada a l'Exxon; Petroliber, a Marathon Oil, Petronor i Ert, a la Gulf; l'INH, a la grandíssima Texaco...

En la taula de les importacions de l'estat, el petroli es manté com el producte rei, el gran magnat de les vendes a l'exterior: amb 1,4 bilions de pessetes que totalitza el 32 per cent de les

El Mediterrani, nucli de sondeigs.

importacions. Un importantíssim volum si es té en compte que tal xifra ve donada per les sis primeres empreses del ranking, totes del sector del petroli. I que al seu torn suposa el 50 per cent entre les cent primeres importadores. Per aquest ordre: Enpetrol, Cepsa, Petronor, Petroliber, Petromed i UERT. I per davant d'IBM, Tabacalera, Telefònica, Iberia, Ensidesa, Ford-Espanya, Dow Chemical, Fasa-Renault, etc.

Finalment, hem de dir que el major nombre de sondeigs de perforació-explotació es concentren enfront de les costes de Sant Carles de la Ràpita i en les comarques litorals del Principat. Així, els sondeigs «Amposta» i «Delta» són propietat de Shell-Espanya, els pous «Casablanca» i «Salmonete», d'ENIEPSA, Unió Texas i Medosa. L'«Angula», de la Unió Texas... □